

til at paaføre Staten et Tab, som er meget betydeligere end den Lønningsforffjel, hvorom det her dreier sig. Jeg anseer det derfor for ikke at være forstandigt og ikke stemmende med, hvad Statens og det Offentliges Løb kræver, at foretage en saadan Nedsættelse, hvis Virkning kan blive, at Afgangen til disse Stillinger søges af mindre dygtige Folk, end det hidtil har været Tilfældet. Vi have ialt 7 Fyrsskibe, troer jeg, og det er altsaa under alle Omstændigheder ikke noget stort Tal, hvorom det dreier sig. Den Lønning, som gives dem, er i Forhold til den Lønning, der nutilbægs, selv i en Periode, hvor Skibsfarten ikke gaar saa særdeles blomstrende, ydes til dygtige Skibsfolk, allerede iforveien ringe. Jeg tvivler ikke om, at private Mænd lønne deres Folk meget bedre, end der her er Tale om at lønne Fyrsskipperne, for Tjenester, som ofte ikke ere saa ansvarlige som disses, og det ikke blot, naar der er Tale om forbigaaende og usikre Stillinger, men om saadanne private Stillinger, som maae siges at have nogenlunde Varighed. Det forekommer mig derfor at ville være urigtigt at ville følge Udvalget paa denne Vej, og naar det ærede Medlem, som førte Ordet for Udvalgets Fleertal, har fremhævet, at man næsten ikke har Exempel paa — jeg troer endog, han sagde slet ikke Exempel paa — at en Fyrmester eller Fyrsskipper har forladt sin Stilling og er gaaet paa Pension, saa siger jeg, at det er en Grund mere for os til ikke at være bekymrede for, at det skal blive store Byrder, vi paaføre Statskassen ved at vedtage de Bestemmelser, som Ministeriet foreslaaer, thi det er indlysende, at, saalænge disse Folk kunne holde ud i deres Tjeneste, foretrække de det for at gaar paa Pension.

Noget Lignende gjælder, hvad der i Udvalgets Betænkning og senest af den ærede Ordfører er gjort gjældende med Hensyn til Fyringenieurens Stilling. Den ærede Ordfører gav nogle Oplysninger om det historiske Sammenhæng med denne Mands Embedsgjæring, og han knyttede dertil en Anerkjendelse af den nuværende Embedsmands Dygtighed og Paalidelighed, som jeg troer er fuldkommen fortjent. Men det forekommer mig, at den

ærede Ordførers Angivelser ikke vare fuldstændige, og navnlig stemme de ikke i alle Punkter med de Oplysninger, som jeg har modtaget, som jeg tør troe, fra en paalidelig Side. Jeg skal først og fremmest gjøre opmærksom paa, at, naar den nuværende Fyringenieur fra sin Ansættelse den 17de April 1852 som Fyrinspecteur og Fyringenieur begyndte med en Gage af 300 Rd., saa hænger dette sammen med, at han paa samme Tid — og dette blev ogsaa kort berørt af den ærede Ordfører — bestyrede Seildugsvæveriet under Marinen og derfor oppebar en Gage af 550 Rd., saaledes at han i disse 2 Egenstaber oppebar først i 1852 850 Rd., derpaa i 1853—56 1,100 Rd., i 1856—57 omtrent 1,400 Rd. og endelig i 1858—59 Noget over 1,300 Rd. Men det er jo klart, at, naar en Mand samtidigt med at bestyre Fyrvesenet tillige har kunnet forestaae Holmens Seildugsvæveri, saa maae Forretningerne dengang have været af en heel anden Bestaaelse, end de senere ere blevne, og saaledes forholder det sig ogsaa, thi der foregik i 1860—61 en ganske væsentlig Forandring med Fyringenieurens Forretninger, idet der nemlig blev henlagt under ham en heel Deel Functioner, som han ikke før havde haft med at gjøre, og blandt disse skal jeg her nævne nogle. Der var før det Første: Fyrenes og Fyrskibenes Forsyning, som tidligere havde ligget under Ministeriet; dernæst var der Udarbejdelsen af Planer og Overslag til nye Fyranlæg og endel Byggearbejde, hvortil der tidligere var anvendt en Architect. Det vil altsaa sees, at Forretninger af et ikke ringe Omfang, for hvilke Staten tidligere maatte betale, deels ved Lønning til Embedsmænd i Ministeriet og deels ved særlige Honorarer til en Architect, i dette Aar ere blevne henlagte under Fyringenieuren, og derfor blev der ogsaa gjort Henstilling til den lovgivende Magt om at faae Fyringenieurens Stilling bragt paa en ordentlig Fod, og der blev gjort Indstilling til den daværende Repræsentation om at fastsætte som Begyndelsesgage for Fyringenieuren 1,800 Rd.; men i 1859 fandt Finantsudvalgets Fleertal, at 1,400 Rd. vilde være en passende Begyndelsesgage for